

1. Jaanipäev

Hando Runnel / Vello Toomemets

Jaanipäevaks kõrgeks kasvab rohi,
rinnust saadik kõrgub kastehein.
:: Ütle, kust ma rada teha tohin –
igal pool on noor ja õitsev hein! ::

Jaanipäeval süüdatakse tuled,
tantsuplatsil tallatakse hein.
:: Aastas kord see õhtu ette tuleb –
igal pool saab muserdatud hein. ::

Jaaniööl on sõnajalad õites
metsa all, kus kõrge-kõrge hein.
:: Lapsed, lapsed, sinna minna võite –
niikuinii seal niitmata jääb hein. ::

Jaanipäeval rinnuni on rohi,
sügis jõuab, jääb vaid kuluhein.
:: Ütle, kust küll rada teha tohin –
igal pool on noor ja õitsev hein! ::

2. Kaugel, kaugel, kus on minu kodu

Kaugel, kaugel, kus on minu kodu,
kaugelt tervisi saadan ma sul.
Üksi rändan ma võõramaa radu,
pisar laugel, kui meelestud mul.

Tasa nuttis siis kallim mu rinnal,
tasa sosistas õrn tuulehoog,
kurvalt kaeblesid kajakad rannal,
kurvalt kohises vahune voog.

Vaikseks jäänud on tormine meri,
vaikseks jäänud on kallima rind,
üle lageda vete vetevoo kajab
kurb ja igatsev hulkuri laul.

Tulge tagasi, Eestimaa pojad.
Tulge tagasi, ootame teid.
Võtke kaasa kõik langenud sõbrad,
võtke kaasa ka haavatud kõik.

3 . Ma tahaksin kodus olla

Helene Koff / rahvalik laul

Ma tahaksin kodus olla,
kui õunapuud õitsevad
:: ja nende roosakad õied
mu juukseid ehivad. ::

Ma tahaksin kodus olla,
kui rukkipõld kollendab
:: ja kollakat-pruunikat vilja
tuul tasa hällitab. ::

Ma tahaksin kodus olla,
kui lumevaip katab maad
:: ja kuuskede härmatand oksad
kuupaistel hiilgavad. ::

Ma tahaksin kodus olla,
kui kallim on minuga
:: ja selge sünnimaa taevas
me kohal jääb sinama ::

4. Tüdruk, armastan päikest ja tuuli

Albert Uustulnd / Albert Uustulnd

Õö saabund sadama üle,
laiutab lahtede suus.
Tähtede helkivas süles
naeratab kullane kuu.
Tean, et mu tüdruk sa magad,
tean, et sind suigutab tuul.
Sinust mu akende taga
jutustab kullane kuu.

Refr. Tüdruk, armastan päikest ja tuuli.
Tüdruk, sinust ma unistan vaid.
;,: Oi neid kirsina punavaid huuli!
Tüdruk, ütle mul, kust sa need said? ;,:

Kauguste kutset kui kuulen,
see mind nii rahutuks teeb.
Selles on meri ja tuuled,
selles on sinavad veed.
Sinul ja tormil ja taeval,
midagi ühist on teil.
Koos mulle meenute laeval
pikil ja pimedail öil.

Refr. Tüdruk ...

Reelingul naaldun ja laintes
otse su pilku kui näeks.
Karide kohinas kuulen
kutset, su juurde et jääks.
Sinule andsin kord sõna,
usu, ma seda ka pean.
Sina ja meri ja mina –
üks neist on liigne, ma tean.

5. Suveöö

Heldur Karmo / Arne Oit

On palju luuletustes öid –

neis iga hetk on nagu surematu leid.
Need ööd on avasilmi unistatud ööd,
kus tuhas sädelevad kuldsed sõed.
Need ööd on alati kui peod,
kus leegiks kuumenevad igatsuste eod...
On palju luuletustes helisevaid öid –
miks elus harva kohtab neid?

Refr. Kuid suveöö,
mis meile igiomaks sai,
see suveöö
ei loodud luulelennust vaid.
Siis sulle näis,
et lausa lõputa on see,
kuid mulle lühikeseks jäi
me helgeim suveöö.

On palju luuletustes öid,
mis nukrast kaugusest on vaimustanud meid –
me nagu karnevalipääsmeid hoiaks käes,
kuid ikka keelatud on sinna pääs.
Need ööd on eksideski head,
neist tahaks rääkida, kuid vaikima neist pean.
On palju luuletustes igavesi öid –
miks elus harva kohtab neid?

Refr. Kuid suveöö,
mis meile igiomaks sai,
see suveöö
ei loodud luulelennust vaid.
Siis sulle näis,
et lausa lõputa on see,
kuid mulle lühikeseks jäi
valge suveöö, sõnadeta öö,
südamete suveöö.

6. Saaremaa valss

Debora Vaarandi / Raimond Valgre

Seal laupäevaõhtuselt lõhnavad kased,
kui nendesse vajutad hõõguva näo,
ja pühapäev hinges sind uskuda laseb,
et õnne vaid kauguses kukuvad käod.

Refr. Oh, keeruta, lennuta, linalakk-neidu,
kel silmist nii kelmikaid sädemeid lööb!
.: Ei sellist küll maailmas kusagil leidu
kui Saaremaa heinamaal juunikuu ööl. .:.

Ning hämaras toomepuu lumena valem
on sinule hõiskavaid ööbikuid täis.
Miks muidu su huuled ja õhetav pale
nii õunapuu õiele sarnane näib!

Refr. Oh, keeruta, lennuta ...

Oi, Saaremaa niitude kastessed süled,
öövaikuses lauludest helisev nurm!
On pilvedest helendav taevast üle
ja kirgliku suudluse esmane hurm.

Refr. Oh, keeruta, lennuta ...

Just sellisel heinamaal peamegi pidu,
kus hämarik koidule ulatab käe.
On kõikide mõtteid ja toiminguid sidund
see tööde- ning rõõmudeküllane päev.

Refr. Oh, keeruta, kudruta kavalat juttu,
kuldtärniga nooruke sõjamees sa.
.: Me ööd on nii valged ja kuluvad ruttu,
et linalakk-neidu sa püüda ei saa. .:.

7. Mets mühiseb

saksa rahvaluule, tõlkinud Sergius Lipp / saksa rahvaviis / Max Oscheit

Mets mühiseb ja kägu kukub ra'al,
aas haljendab ja lilled õits'vad seal.
:: Mänd kiigutab siin oma võimsat pead,
on meeles tal kõik muistsed õnnea'ad. ::

Hirv ojal joob ja muretu ta meel,
kas aimab ta, kui pikk ta elu veel?
:: Võib küti kuul ta leida iga tund
ja elu läin'd, kui oleks näinud und. ::

Nii möödab pea ka minu noorus, õnn,
mis rõõmu veel mul elus oo'ta on?
:: Mets mühama ja kägu kuk'ma jääb,
kuid noorus meil kui uni mööda lä'eb. ::

8. Viljandi paadimees

Sergius Lipp / Alfreds Vinters

Käe ulatab noor paadimees nii lahkelt neiuale,
:: kes aralt seisab tema ees, et sõita üle vee. ::

Refr. Ah silmad, need silmad, ei iial unune,
need ilusad sinised silmad mul võitnud südame.

Kui neiu paadis algab sõit, täis õnne kõik maailm,
:: ja neiu palgeil punab koit, tal õnnes särab silm. ::

Refr. Ah silmad ...

Ta kaela neiu langeb siis ja kingib suudluse,
:: silm särab rõõmupisarais, arm tungib südame. ::

Refr. Ah silmad ...

Hulk aastaid läind, kuid Viljandi järv ikka kohiseb,
:: hall paadimees säääl ikka veel neid silmi igatseb. ::

Refr. Ah silmad ...

9. Kungla rahvas

Friedrich Kuhlbars / Karl August Hermann

Kui Kungla rahvas kuldsele a'al
kord istus maha sööma,
siis Vanemuine murumaal
läks kandlelugu lööma.

∴:Läks aga metsa mängima,
läks aga laande lauluga.∴:
Läks lauluga, läks lauluga,
läks lauluga!

Säält saivad lind ja lehepuu
ja loomad laululugu,
siis laulis mets ja meresuu
ja eesti rahva sugu.

Läks aga metsa mängima ...

Siis kõlas kaunit lauluviis
ja pärjad pandi pähe.
Ja murueide tütreid siis
sai eesti rahvas näha.

Läks aga metsa mängima ...

Ma mängin mättal, mäe peal
ja õhtul hilja õues
ja Vanemuise kandlehäääl
see põksub minu põues.

Läks aga metsa mängima ...

